

[Waldorff]

få dambrugsejerne til at gå imod landbrugere og omvendt. Der er alle de taktiske muligheder, som er en nødvendig forudsætning for at få noget som helst igennem af miljøpolitik, for vi ved godt, at miljøstyrelsens gode intentioner ikke tæller en disse. Miljøorganisationernes fine indstillinger om alt muligt tæller heller ikke noget; det sker stadig oftere, at de end ikke bliver hørt. Den eneste mulighed for, at miljøminister Erik Holst virkelig kan få profil, er: kan man finde nogle interesseorganisationer, som man kan få til at slås med hinanden, så er der en minimal chance for, at man kan gøre noget til fordel for miljøet.

Det burde man selvfølgelig have udnyttet. Det er i dambrugernes interesse at pålægge landbruget at gøre noget for at afhjælpe disse gener. Men sagen blev tabt på gulvet, og det, vi har fået ud af det, er en ny støttelov – erhvervsstøtte selvfølgelig ligesom den foregående, vi havde – og et nyt principielt bud på princippet om, at forurenere tilbagebetaler.

Der er ikke så forfærdelig meget af alle de flotte hensigtserklæringer fra miljøreformen i 1974 tilbage.

Steffensen (KrF):

Efter kristeligt folkepartis opfattelse er det meget nødvendigt, at der bliver taget et loviniciativ på dette område, idet det er en kendsgerning, at okkergenernes giftvirkninger en lang række steder betyder, at fiskene dør, og at deres yngel ødelægges.

Vi kan derfor i kristeligt folkeparti tilslutte os lovforslaget, om end vi nok er klar over, at der er en række detaljer – som er blevet berørt af enkelte andre ordførere, og som jeg ikke vil gå nærmere ind på her – der trænger til at blive belyst grundigere i udvalget. Vi synes, det er udmærket, at forsøget gøres over en 3-årig periode, og at der gennemføres et kortlægnings- og undersøgelsesarbejde i den tid.

Jeg vil tilsige vort positive arbejde i udvalget med spørgsmålet.

Jens Peter Jensen (V):

Det var kedeligt, formanden overså mig. Det er jeg ikke vant til.

Det er ikke om selve lovforslaget som sådant, jeg vil gøre nogle bemærkninger. Jeg synes bare, der mangler lidt visioner i miljø-

debatten. Man er altid så ensidig og taler om gifte og miljøforurening osv. Der ligger jo store værdier skjult i disse okkermængder. Derfor kan det have en meget stor interesse, ikke mindst for miljøministeren og måske hans kolliga energiministeren, at man sørger for, at det er det offentlige, der finansierer denne udledning af okker. Derved vil det offentlige have mulighed for på et senere tidspunkt at udnytte disse værdier. Muligvis – ja, det er vel antageligt – vil energiministeren være i stand til at aftale en koncession med nogen, der vil udnytte dette, en koncession, der kan bygge på tidssvarende grundlag. Det er alt for ensidigt, det, man taler om her. Læg mærke til de skjulte værdier, der ligger her.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg vil gerne takke for en meget velvillig modtagelse af lovforslaget fra næsten alle sider. Det glæder mig, at næsten alle ordførerne har givet udtryk for forståelse for de problemer, der ligger her, og de løsningsmuligheder, der er anvist i dette lovforslag.

Jeg har allerede i fremsættelsestalen været inde på, at der er vægtige grunde, der taler for, at samfundet sætter ind mod den skadelige okkerforurening og mod de alvorlige følger, denne kan have på både dyre- og planteliv i vore vandløb. Problemstillingen er som nævnt blevet aktualiseret, og tidspunktet er nu inde til at gribe systematisk fat om problemet.

I denne situation mener jeg det er rigtigt at sætte ind med et langsigtet initiativ, der kan skaffe os et præcist kendskab til problemets omfang og viden om, hvordan vi bekæmper det.

Vi har i dag ikke nogen bestemt strategi over for bekæmpelse af okkerforureningen. Vi håber, at vi efter denne 3-årige forsøgsperiode ved så meget mere, at vi har mulighed for at formulere en ganske bestemt strategi til gavn for vore vandløb.

Hr. Bolvig var inde på det centrale i forbindelse med dette lovforslag, nemlig at der her sker en afvejning. Der fremsættes jo lovforslag om statsstøtte til dræning af jorder, og dette kan godt siges at være en meget samfundsgavnlig og samfundsrigtig støtteordning. Når man, således som fru Jytte Hilden var inde på, kan sige, at det er mere eller